

क्रियासाधने ? चक्षुरादौ २ हस्तादौ च । “इन्द्रियमिन्द्र-
लिङ्गमिन्द्रइष्टमिन्द्रसृष्टमिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमिति वा” पा०
तस्या नेकाविधार्थकता दर्शिता इति शब्दः प्रकारार्थे इन्द्रेण
“उर्जयमिन्द्रियमित्यपि” सि० कौ० । अत्र सूत्रे इन्द्रेण
परमात्मना इष्टमित्युक्तिरपि इन्द्रियस्य असादादीनां
प्रत्यक्षागोचरतां निरस्यति । यदा इन्द्रेणात्मना इष्ट-
सात्मत्वेनाभिमतं कायोऽहं बधिरोऽहमित्याद्याभिमतम् ।
“एतस्माज्जायते प्राणोभयः सर्वेन्द्रियाणि चेति” श्रुतेः
इन्द्रियस्य ईश्वरसृष्टत्वम् । इन्द्रदत्तमिति इन्द्र ऐश्वर्यं
दत्तोऽस्मै स्वस्वकार्ये हि तेषामैश्वर्यमीश्वरेण दत्तम् अतएव
तानि बलादिन गृहीत्वा विषयेषु प्राणिनं स्वस्वविषय-
हृणाथ प्रवर्त्तयन्ति । असति ह्यैश्वर्ये न तद् सम्भवति ।
चक्षुरादीनामात्मनोऽप्यपकत्वञ्चेत्यम् । करणव्यापारः सक-
र्तृकः करणव्यापारेणात् किदिक्रियायां वा-
स्यादिव्यापारवदिति करणव्यापारेण कर्तुरात्मनस्तत्वे
तत्साजात्मात् ज्ञानक्रियाकरणमपि सकर्तृकं करणत्वा-
दिति चक्षुरादीना ज्ञानसाधनेनात्मनोऽनुमानम् । तथा
इन्द्रियस्याप्रत्यक्षत्वेऽपि ज्ञानक्रिया सकरणिका क्रिया-
त्वात् किदिक्रियावत् इत्यनुमानम् तत्सत्त्वे प्रमाणम् ।
तत्तन्मतभेदेन इन्द्रियस्य भौतिक त्वाभौतिकत्वसर्व-
गतत्वासर्वगतत्वप्राप्यकारित्वाप्राप्यकारित्वादिकम् आत्म-
शब्दे ईदृशं पृष्ठे प्रपञ्चेन परीक्षितम् । इ-
न्द्रियञ्च द्विविधं ज्ञानकामोन्द्रियभेदात् तत्र ओत्ता-
दीनि ज्ञानेन्द्रियाणि हस्तादीनि कर्मेन्द्रियाणि । “ओत्तं
त्यक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी । पायूपस्थं
हस्तपादं वाक् चैव दशमी सूता” मनुः । “नासिका-
लोचने जिह्वा त्वक् ओत्तं चेन्द्रियाणि च । हस्तौ पायु-
रूपस्थश्च वाक्पादौ च दर्शय त्वं” शारदा० । “बुद्धीन्द्रि-
याणि ओत्तप्राणरसनत्वगास्थानि । वाक्पाणिपादपायू-
पस्थानि कर्मेन्द्रियाण्याहुः” सां० का० । एतानि च
बाह्येन्द्रियाणि । “उभयात्मकसत्त्व मनः संकल्पकमिन्द्रियञ्च
साधमप्राप्तं” सा० का० मनस्तुभयविषयकरणोपकारित्वात्
करणम् । तच्च ज्ञानकर्मव्यापारसामान्ये कारणमपि
न तत्र कारणम् असाधारणकारणस्यैव करणत्वात् रूप-
दिज्ञाने चक्षुरादीनामिव तस्य असाधारणबाह्यप्राप्तवि-
शेषाभावात् किन्तु सुखाद्युपलब्धौ असाधारण्यात् तत्त्वैवायं
करणत्वमिति नैयायिकादयः । वेदान्तिनस्तु मनसोनेन्द्रि-
यत्वमङ्गीकुर्वन्ति तच्च आत्मशब्दे दर्शितम् । अतएव “पञ्च-

प्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् । अपञ्चीकृतमूतोत्प-
सृज्याङ्गं भोगसाधनमिति” मनोबुद्धोरिन्द्रियात् पृथग्-
निर्देशः । सांख्यमते “सात्विक एकादशकः प्रवर्त्तते वैज-
तादहङ्कारात् । भूतादेश्चात्मनः स तामसस्तौ जसादुभयम्”
सां० का० रजोगुणोपपद्यसात्विकादेवाहङ्कारात् एकाद-
शेन्द्रियोत्पत्तिरुक्ता तेनाहङ्कारिकाणीन्द्रियाणि । “प्राण-
रसनचक्षुस्त्वक्श्रोत्राणीन्द्रियाणि भूतेभ्यः” गो० सू०
भौतिकानीति नैयायिकाः । “एतस्माज्जायते प्राणः मनः
सर्वेन्द्रियाणि चेति” श्रुतेः आत्मोपादानानीति वेदान्तिनः ।
अत्र इन्द्रियेभ्यः मनसः पृथगनिर्देशादपि मनसोनेन्द्रिय-
त्वम् अतएव कठोपनिषदि गोतायाञ्च “इन्द्रियेभ्यः परा-
ह्यर्था अर्थस्य परं मनः” इन्द्रियाणि ह्ययानाहुर्मनः प्रपञ्च-
मेव चेति” च इन्द्रियमनसोर्भेदनिर्देशः । यथा च तदुत्प-
त्तिः तथा पञ्चदश्यां दर्शितम् यथा । “तमः प्रधानप्रकृते
स्तद्भोगायेश्वरेच्छया । वियत्पवनतेजोऽम्बुभुवो भूतानि ज-
न्तिरे । सत्वांशैः पञ्चभिक्षेष्वां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
ओत्तत्वगन्धिरसनप्राणाख्यसुप्रजायते । तैरन्तःकरणं
सर्वेदृष्टिभेदेन तत् द्विधा । मनोविमर्शरूपं स्याद्बुद्धिः
स्यान्धियवात्मिका । रजोः पञ्चभिक्षेष्वां क्रमात् कर्मेन्द्रि-
याणि तु । वाक्पाणिपादपायूपस्थाभिधानानि जन्ति-
रे” १ दीपे । तेषां स्थानकार्यादिकमुक्तं तत्रैव २ दीपे
“ओत्तं त्वक्चक्षुषी जिह्वा घ्राणं चेन्द्रियपञ्चकम्”
कर्णादिगोलकस्य तत्प्राप्त्यै धावेत् बहिर्मुखम् । कदाचित्
पिहिते कर्मेऽन्यते शब्द आन्तरः । प्राणवायौ जा-
तराग्नौ जलपानेऽक्षभक्षणे । व्यञ्जने हान्तराः स्थयो-
मीलने चान्तरं तमः । उद्गारे रसगन्धौ चेत्यन्तामा-
न्तरपदः । पञ्चोत्तादानगमनविसर्गानन्दकाः क्रियाः ।
क्षिप्राणिश्वसेवाद्याः पञ्चस्त्वन्तर्भवन्ति हि । वाक्पाणिपाद
पायूपस्थां कर्मेन्द्रियपञ्चकम् । मनो दशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्-
पद्मगोलकस्थितम् । तज्ज्ञानःकरणं बाह्येष्वस्तन्त्रं विने-
न्द्रियैः । अन्तेष्वर्थापितेष्वेव गुणदोषविचारकम् । सत्त्वं रज-
स्तमश्चास्य गुणा, विक्रियते हि तैः । वैराग्यं क्षान्तिरौदा-
र्यमित्याद्याः सत्वसम्भवाः । कामक्रोधौ बोभमोहावि-
त्याद्या रजउत्थिताः । आलस्यभ्रान्तितन्त्राद्या विकारास्त-
मउत्थिताः । सात्विकैः पुण्यनिष्पत्तिः पापोत्पत्तिश्च रा-
जसैः । तामसे नोभयं किन्तु उपायुःक्षपण भवेत् । तत्रे-
न्द्रियाणां कार्यभेदा अपि सां० का० दर्शिताः यथा “शब्दादिप-
पञ्चानामालोचनमात्रमिष्यते द्रोक्षः । वचनादानविहरणोत्